

In het zaad der aarde rijpt verdriet,
weet hoe de korrels het licht verlangen
om als vruchten mens te zijn
en te groeien naar volkomenheid,
want dit is hun wijsheid :
het einde van de dag
is leven overwinnen
en in de eenvoud van sterven
na elke nacht beginnen. (R. Van de Perre).

Gedenken we biddend de ziel van

DE HEER

Gerard LOQUET

echtgenoot van Mevr. Marie-Jeanne Demeulemeester

geboren te Melden op 8 oktober 1928
en godvruchtig overleden te Ronse op 5 december 1992,
gesterkt door het ziekensacrament.

Ondervoorzitter van het Schuttersverbond Oudenaarde-Ronse
Ondervoorzitter van de Schuttersmaatschappij "Willem Tell" Etikhove
Lid Christ. gepensioneerdbond, sector Berchem, sector Melden.

Marie-Jeanne Demeulemeester,
Jacques en Miek Loquet-Van Puyvelde,
André en Christine Raevens-Loquet,
Luc Loquet,
Bart en Anja Raevens,
Davy en Tony De Baets,
De families LOQUET-LAURIER en
DEMEULEMEESTER-PAUWELS,

danken u voor de blijken van deelneming in rouw en gebed.

De kaarten lagen op tafel voor een gezellig onderonsje.
maar de dood knikte naar Gerard en Gerard knikte naar
de dood, verrast door het vreemde, onverwachte moment.
Hij liet de kaarten onaangeroerd. Zo eenvoudig is het ver-
haal, kort als een weerbericht. Depressie. Het leven met
alles wat hij had opgebouwd lag slaggelings achter hem.
Dit was de enige ongezellige avond die hij, ongewild, zijn
gezin en vrienden ooit had aangedaan. Een avond die een
leven lang beklijft.

Gerard was een gezellige, sportieve man die onnoemelijk
veel vrienden had - vrienden die je eens kon plagen en pla-
gen betekende geplaagd worden - omdat men elkaar ver-
trouwde en achtte. Zijn ontspanning was ondergeschikt aan
de vriendschap. Op hem kon men rekenen.

Gerard was vooral een beminlijke echtgenoot, vader,
grootvader. Zijn technische vakarbeid had hem nooit ver-
vreemd van het lapje grond, waar je tomaten kweekt, een
paar konijntjes en schapen houdt, iets wat je met liefde
bindt aan het huis waar je woont, samen met vrouw en kin-
deren, waar de kinderen en kleinkinderen hun voeten in
de aarde drukken, vader, grootvader achterna. Anja, To-
ny, Davy zijn lieve kleinkinderen, Bart zijn trots, omdat hij
karakter had om met de fiets tegen wind en weer in te beu-
ken. Liever jezelf pijn doen dan mensen pijn doen, wil je
iets bereiken in het leven.

Het leven is nooit af en de dood komt vaak, meestal, te
vroeg. We zullen je missen, we zullen je raad missen, en
je gul bemoedigend woord. Maar je levenslijn was gete-
kend, als een voorbeeld dat nog meer spreekt dan wo-
orden kunnen zeggen. Vanuit de hemel waar je nu verblijft
blijf je bij ons. Wij spannen de boog, jij schiet de roos. Dag,
papa, vandaag en morgen. Altijd.

Namis op zondag 3 januari 1993 om 10.30 u.

Rouwl. E. Vuylsteke, Avelgem

Druk. Arijs, Kluisbergen.

